

Anna Amālija Jēkabsone- Kvēps dzimusi **Ādažu pagasta** "Karašu" mājās. Pēc mācībām Dolgicha ģimnāzijā, **Anna Jēkabsone** izglītojās Jēkaba Dubura Latvju dramatiskajosursos, un pēc kursu beigšanas 1915. gadā uzņemta Rīgas Latviešu teātra aktieru grupā. Pēc tam viens darba gads aizrit Liepājas Jaunajā teātrī. No 1920. gada līdz 1938. gadam darbojās Latvijas Nacionālajā teātrī.

No aktrises atmiņām: «Bērniņa man aizritēja Gaujas līdzenos, smilšainos krastos Vidzemes jūrmalā, Carnikavā, kur Gauja piekļaujas lielajai mātei — jūrai. Augu vientuļīgi, ārpus trokšņainām bērnu čalām un smiekliem, starp saules brūnotām un jūras vēju appūstām zvejnieku sejām. ...Tuvākais klusais draugs bērniņā, bez vecākiem, kurus ļoti mīlu, bija mājas dārzā veca, liela egle. Zem tās zariem sēdēju stundām ilgi un ļāvos bērna sapņiem. Šī apkārtnes mazrunība mani, varbūt, jau no bērniņas tā iespaidojusi, ka man grūti runāt, stāstīt. Sajūta tāda: vai tas būtu nepieciešami?

Pirmā lielākā un gaišākā diena manā dzīvē bija, kad pēc Latviešu labdarības biedrības skolas beigšanas izturēju konkursa eksāmenu un iekļuvi Dolgicha ģimnāzijas 5. klasē. Tas bija arī solis tuvāk skatuvei. Sāku pasniegt stundas un radās izdevība apmeklēt teātrus. Jo vairāk izrādes redzēju, jo dziļāk izpratu, cik varena ir skatuves māksla. Toreiz tā man likās tāla un nerasniedzama. Bet ilgas pēc skatuves auga ar katru dienu, ar katru redzēto izrādi...Pēc ģimnāzijas beigšanas nāca nejaušs gadījums: ziemsvētkos manā pagastā, Ādažos, bija nolemts izrādīt Aspazijas «Zaudētās tiesības». Tagadējais saeimas deputāts Grantskalns mani lūdza tēlot galveno lomu, kam ar dziļu, klusu prieku, bet arī ar lielām bažām piekritu. Tā bija pirmā un arī liktenīgā izrāde, kas mani galīgi saistīja pie skatuves...Tūlīn nākošā rudenī iestājos Dubura drāmatiskosursos, kurus absolvēju 1915. gadā. Un tā paša gada rudenī, oktobra mēnesī, sāku savas skatuves gaitas Rīgas latviešu biedrībā.. Sāku strādāt arī kā mājskolotāja... Ļoti mīlu lauku sētu ar viņas īpatnībām un dzīves veidu. Nav man sveši nekādi lauku darbi un, pie gadījuma, nekaunos no tiem. Visiespaidīgākais no lauku sētas — skaistie, klusie sestdienas vakari ar savu dziļo svētsvinīgo mieru...Ar savu tuvāko cilvēku — vīru, Nacionālā teātra aktieri (Konradu) **Kvēpu** (10.11.1891.- 30.05.1961.) iepazīnos jau Dubura dramatiskosursos... (laulības 1926. gada janvārī) »

Avots: *Zeltene*, 15.05.1934

Nozīmīgākās lomas –*Indrāni* (1920) - Guste; Laimas lācis (1923) – Sīkuliene; Kamēliju dāma (1924)- Olimpia; Dullais barons Bunduls– (1928) – Lēberšteiniete; Mūžīgi vīrišķais (1938) – Marija Mieriņa.

1.att. Aktrise ar dzīvesbiedru K.Kvēpu izrādē 1928.gadā. **2.att.** Latvijas Nacionālā teātra aktrise **Anna Jēkabsone** (arī Jakobsona) lomā **3.att.** Aktrise **Anna Jēkabsone** kādā no teātra uzvedumiem Ādažu Tautas namā. Ap 1928.gadu.

<http://galerija.adazikultura.lv/index.php/1918-1940/baznicas-2>
<https://100.teatris.lv/personality/161/> <https://timenote.info/lv/Anna-Jekabsone-Kveps>

<https://www.redzidzirdlatviju.lv/lv/search/photo/301717>

Anna Amālija Jēkabsone- Kvēps (23.02.1890. – 06.03.1944.)

Nacionālā teātra aktrise

Ādažu pagast- draudzes audzēkne

